

**ВІННИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ МИХАЙЛА КОЦЮБІНСЬКОГО**

Факультет філології й журналістики імені Михайла Стельмаха
Кафедра журналістики, реклами та зв'язків з громадськістю

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на тему:

**ТВОРЧИЙ ПРОЄКТ «У РИТМІ ТАНЦЮ»: ХУДОЖНЬО-ТЕХНІЧНЕ
ОФОРМЛЕННЯ ТА ВЕРСТКА**

Студентки IV курсу 4 Ж групи
Освітньої програми *Журналістика*
Галузі знань 06 *Журналістика*
Спеціальності 061 *Журналістика*
Ступеня вищої освіти *бакалавра*
Хлопук Жасміни Олександрівни

Науковий керівник: Завальнюк І.Я.,
професор, доктор філологічних наук,
завідувач кафедри журналістики,
реклами та зв'язків з громадськістю

Розширена шкала _____

Кількість балів: ____ Оцінка: ECTS _____

Голова Екзаменаційної комісії _____
(підпис) (ініціали, прізвище)

Члени Екзаменаційної комісії _____
(підпис) (ініціали, прізвище)

(підпис) (ініціали, прізвище)

(підпис) (ініціали, прізвище)

АНОТАЦІЯ

Хлопюк Ж. О. Творчий проєкт «У ритмі танцю»: художньо-технічне оформлення та верстка. Спеціальність 061 Журналістика. Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського, Вінниця, 2026.

Культурно-мистецькі журнали є одним із засобів збереження та популяризації національної культурної спадщини. Вони поєднують інформаційний контент із візуальними рішеннями, формують уявлення аудиторії про культурні процеси та сприяють поширенню мистецьких цінностей у суспільстві. Якість дизайнерського оформлення таких видань значною мірою визначає ефективність сприйняття матеріалів і впливає на загальний образ журналу.

Журнал «У ритмі танцю» присвячений українській народній хореографії, її історії, традиціям та сучасному розвитку. У межах кваліфікаційної роботи розроблено дизайн і верстку культурно-мистецького видання, візуальна концепція якого поєднує сучасні дизайнерські рішення з елементами української культурної спадщини. Особливу увагу приділено композиції розворотів, типографіці, кольоровій палітрі та роботі з фотографіями. Результатом роботи став готовий макет журналу, спрямований на популяризацію української культури та збереження інтересу до народної хореографії.

***Ключові слова:** дизайн журналу, верстка, графічний дизайн, типографіка, українська культура.*

ANNOTATION

Khlopiuk Zh. O. Creative project «In the Rhythm of Dance»: artistic and technical design and layout. Specialty 061 Journalism. Vinnytsia Mykhailo Kotsiubynskyi State Pedagogical University, Vinnytsia, 2026.

Cultural and artistic magazines are one of the means of preserving and popularizing national cultural heritage. They combine informational content with visual solutions, shape the audience’s perception of cultural processes, and contribute to the dissemination of artistic values in society. The quality of the design of such publications largely determines the effectiveness of the perception of materials and influences the overall image of the magazine.

The magazine “In the Rhythm of Dance” is dedicated to Ukrainian folk choreography, its history, traditions, and contemporary development. Within the framework of the qualification paper, the design and layout of a cultural and artistic publication were developed, the visual concept of which combines modern design solutions with elements of Ukrainian cultural heritage. Special attention was paid to the composition of spreads, typography, color palette, and work with photographs. The result of the work was a completed magazine layout aimed at popularizing Ukrainian culture and maintaining interest in folk choreography.

***Keywords:** magazine design, layout, graphic design, typography, Ukrainian culture.*

4

ЗМІСТ

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА.....			
5	1.1.	Теоретична	база
.....			5
Обґрунтування проєкту			14
1.3. Мета роботи			
15	1.4.	Джерела	фактів
.....			15
програмні засоби			15
застосування.....			16
 II. СПЕЦИФІКАЦІЯ ХУДОЖНЬО-ТЕХНІЧНОГО ОФОРМЛЕННЯ ТА			
ВЕРСТКИ ЖУРНАЛУ «У РИТМІ ТАНЦЮ»			
			18

2.1. Концепція дизайну журналу	
18 2.2. Формат і технічні параметри видання.....	
19 2.3. Типографіка та робота з текстом.....	
20 2.4. Особливості верстки основних структурних елементів журналу.....	
21	

III. СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....

23 IV. МАКЕТ ЖУРНАЛУ «У РИТМІ ТАНЦЮ»

..... 25

5

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

1.1. Теоретична база

Журнал про культуру та мистецтво є особливим видом періодичного видання, яке поєднує інформаційну, просвітницьку, культуротворчу й естетичну функції. Такі видання інформують аудиторію про культурні події, мистецькі явища, творчі процеси, а також формують художній смак суспільства, сприяють популяризації культурної спадщини та розвитку національної ідентичності. На відміну від інформаційних чи суспільно-політичних журналів, культурно мистецькі видання значною мірою залежать від візуальної складової, оскільки у взаємодії з читачем важливу роль відіграють графічні образи, шрифти, кольори та композиційні рішення.

У сучасному медіапросторі журнал дедалі частіше розглядають як комплексний дизайнерський продукт. Читач оцінює видання ще до ознайомлення зі змістом, звертаючи увагу на обкладинку, якість фотографій, стиль верстки та загальну естетику оформлення. Саме тому дизайн стає одним із ключових інструментів комунікації між виданням і його аудиторією. Як зазначає В. Бутенко, візуальний стиль є важливою складовою ідентифікації журналу,

оскільки забезпечує його впізнаваність та формує стійкі асоціації у свідомості читачів [2, с. 227].

Важливою особливістю культурно-мистецьких журналів є потреба поєднання функціональності й естетичної виразності. Якщо в новинних виданнях основним завданням є швидке передавання інформації, то мистецькі журнали орієнтуються на більш вдумливе сприйняття матеріалу. З цієї причини значну увагу приділяють архітектоніці номера, композиції сторінок, типографіці та якості поліграфічного виконання. Успішний журнал має створювати цілісне враження, у якому зміст і форма взаємодіють та взаємодоповнюють одне одного [14].

Проблеми дизайну друкованих видань, особливостей журнальної верстки, типографіки та візуальної комунікації досліджували багато науковців і

6

практиків. Питання концепції журналів та їхньої комунікативної структури розглядала Я. Мамалигіна [14]. Особливості формування візуального стилю видань досліджував В. Бутенко [2]. Значний унесок у вивчення сучасних тенденцій графічного дизайну зробили Н. Ворона та А. Слівінська [3], а питання національної ідентичності в українській типографіці аналізувала Н. Удріс Бородавко [20]. Особливості модульних сіток у журнальному дизайні вивчали О. Григор'єв і С. Назарова [4], а проблеми сучасної верстки та її впливу на сприйняття інформації розглядали Н. Корнієць та О. Вовк [12].

Сучасний дизайн журналу починається зі створення концепції видання. Вона визначає тематику, цільову аудиторію, стилістику матеріалів та принципи їхнього візуального оформлення. Я. Мамалигіна наголошує, що концепція журналу є основою його комунікативної структури, оскільки формує логіку взаємодії між редакцією та читачем [14]. Для культурно-мистецьких журналів концепція особливо важлива, оскільки вона впливає як на змістовне наповнення, так і на формування художньої мови видання.

Одним із фундаментальних елементів журнального дизайну є архітектоніка. Під цим поняттям розуміють систему організації всіх

структурних компонентів номера: рубрик, текстів, фотографій, ілюстрацій, навігаційних елементів та рекламних блоків. Архітектоніка забезпечує логічну послідовність сприйняття інформації та формує цілісність видання. Саме завдяки архітектоніці читач може швидко орієнтуватися в номері та знаходити потрібні матеріали.

На формування архітектоніки значною мірою впливає модульна сітка. За визначенням О. Григор'єва та С. Назарової, модульна сітка є базовою конструкцією, яка визначає порядок розміщення текстових та графічних елементів на сторінці [4, с. 64]. Вона забезпечує композиційну єдність номера та допомагає підтримувати стабільність графічної моделі видання. У сучасних журналах широко використовують багатоколонкові сітки, які дозволяють гнучко поєднувати текстові блоки, фотографії, інфографіку та декоративні елементи.

Прикладом ефективного використання модульної сітки є українські журнали «Локальна історія» та «Пам'ятки України» [9; 10]. Видання поєднують

7

складні історичні матеріали з великою кількістю фотографій, карт та архівних документів. Завдяки продуманій структурі сторінок інформація є зрозумілою та легкою для сприйняття навіть за великого обсягу тексту.

Ще однією складовою журнального дизайну є типографіка. У сучасних дослідженнях шрифт трактують як елемент візуальної комунікації, що виконує інформаційну й естетичну функції. Шрифт здатний формувати емоційне сприйняття інформації, передавати характер видання та створювати асоціативні зв'язки у свідомості читача. Тому вибір шрифтового оформлення є одним із найвідповідальніших етапів проєктування журналу [11, с. 122].

Під час розроблення шрифтової системи журналу враховуються як естетичні, так і функціональні характеристики шрифту. Для набору великих масивів тексту традиційно використовуються шрифти із зарубками, які забезпечують комфортне читання та полегшують сприйняття інформації. Основний текст рекомендується набирати прямим світлим накресленням, тоді як курсивні або напівжирні варіанти доцільно використовувати для виділень і

сміслових акцентів. Важливим є також вибір кегля, який залежить від формату сторінки та кількості колонок. Надмірне зменшення розміру шрифту може негативно впливати на читабельність матеріалу, тому під час верстки необхідно дотримуватися балансу між компактністю тексту та зручністю його сприйняття. Для підтримання цілісного візуального стилю фахівці також рекомендують не використовувати надмірну кількість різних гарнітур у межах одного видання.

Особливого значення типографіка набуває в українському культурному просторі. Н. Удріс-Бородавко зазначає, що сучасний український шрифтовий дизайн активно звертається до культурної спадщини як джерела формування національної візуальної ідентичності [20, с. 9]. У роботах сучасних дизайнерів простежується використання мотивів українського скоропису, стародруків та історичних шрифтових систем.

Значний вплив на розвиток української типографіки справила творчість Георгія Нарбута. Його «Українська абетка» стала одним із символів національного графічного мистецтва. Нарбут поєднав традиції українського

8

бароко з модерними художніми тенденціями початку ХХ ст., створивши унікальну систему графічних образів. Сьогодні його творчість продовжує надихати дизайнерів, які працюють над оформленням культурних видань, книжок та мистецьких проєктів [17].

Важливу роль у розвитку української шрифтової культури відіграє також Василь Чебаник. Його проєкт «Рутенія» став спробою відродження історичних особливостей української графіки та створення шрифтової системи, яка б відображала самобутність української мови. Ідеї Чебаніка знайшли відображення у сучасному графічному дизайні та використовуються при створенні айдентики культурних проєктів і друкованих видань [15].

Сприйняття журналу споживачем багато в чому залежить від використаної кольорової палітри. Вона допомагає структурувати матеріал та акцентувати увагу читача на найважливіших елементах сторінки. У сучасному графічному дизайні колір розглядається як один із ключових засобів комунікації, здатний

передавати настрій, формувати асоціації та підсилювати змістове навантаження матеріалу [16].

Підбір кольорової палітри в культурно-мистецьких журналах пов'язаний із передаванням творчої ідеї та настрою публікації. На відміну від інформаційних видань, де кольори часто використовуються переважно для навігації, мистецькі журнали застосовують їх як елемент художньої концепції. Кольорова гама може відображати тематику номера, підкреслювати історичний або культурний контекст матеріалів, а також формувати цілісний візуальний стиль видання [12, с. 33].

Журнали, присвячені історії та культурній спадщині, часто використовують стримані природні відтінки, які асоціюються з архівними документами, старовинними фотографіями та музейними колекціями. Водночас у сучасному графічному дизайні простежуємо тенденцію до активного використання елементів української культурної спадщини. Це виявляється у зверненні до традиційних кольорових палітр, народних орнаментів, національної символіки та історичних шрифтових форм. Такі візуальні рішення сприяють

9

збереженню культурної пам'яті й увиразнюють українську ідентичність видання. Видання про сучасне мистецтво, навпаки, нерідко обирають яскраві контрастні кольори, які акцентують на експериментальному характері контенту та сучасних художніх практиках [5, с. 26].

Дослідники графічного дизайну наголошують, що колір безпосередньо впливає на психологічний стан людини. Теплі кольори зазвичай асоціюються з активністю, енергією та динамікою, тоді як холодні створюють відчуття спокою, стабільності й урівноваженості [13, с. 86]. Дизайнер повинен урахувати не лише естетичні особливості кольорової палітри, а й специфіку аудиторії та зміст матеріалів. Невдало дібрані кольори можуть ускладнювати читання тексту, створювати візуальний дискомфорт або навіть спотворювати загальне сприйняття видання.

Окрім кольору, журнал повинен мати вдалу композиційну структуру. Вона визначає порядок розташування елементів на сторінці та забезпечує гармонійне поєднання текстових і графічних компонентів. Композиція допомагає спрямовувати увагу читача, формує візуальну ієрархію та забезпечує цілісність сприйняття матеріалу. Аналіз праці О. Кирилової дає підстави стверджувати, що композиційна організація сторінки безпосередньо впливає на ефективність передавання інформації та зручність її сприйняття читачем [6].

Під час створення журнального розвороту дизайнер має враховувати розташування всіх елементів на сторінці. Текст, фотографії, заголовки та декоративні деталі повинні поєднуватися між собою та не створювати візуального перевантаження. Натомість продумане розташування елементів допомагає читачеві легко орієнтуватися на сторінці та послідовно сприймати інформацію. Цілісності композиції також сприяє контраст, ритм і пропорції, завдяки яким сторінка виглядає впорядкованою та візуально привабливою.

Мінімалістичні дизайнерські рішення сьогодні набувають дедалі більшої популярності. Такий підхід допомагає сконцентрувати увагу читача на змісті публікацій і забезпечує комфортне сприйняття інформації [16, с. 110]. Подібний підхід простежуємо в журналі «Пам'ятки України», де стримані дизайнерські

10

рішення поєднуються з великими фотографіями, архівними матеріалами та якісними ілюстраціями. Оформлення видання підпорядковане змісту публікацій і допомагає акцентувати на історико-культурній цінності представлених матеріалів [10].

Як зазначають Н. Ворона та А. Слівінська, сучасний графічний дизайн дедалі більше орієнтується на простоту, функціональність та зручність сприйняття інформації [3, с. 14]. Для журнального дизайну це виявляється у використанні стриманих кольорових палітр, великої кількості білого простору, лаконічних шрифтів та чіткої структури сторінки. У мистецьких виданнях білий простір часто стає повноцінним елементом композиції, який посилює візуальний вплив фотографій та ілюстрацій [12, с. 33].

Паралельно з мінімалізмом розвивається тенденція до персоналізації візуального стилю. Видання прагнуть створити власний упізнаваний образ, який відрізнятиме їх від конкурентів. Для цього використовуються авторські ілюстрації, оригінальні композиційні рішення, індивідуально розроблені шрифти та інші елементи, які допомагають створити впізнаваний образ видання. На думку О. Більчук, графічне оформлення впливає на зацікавленість аудиторії та сприяє зміцненню позицій видання на медіаринку [19, с. 92]. Важливе місце в цій системі посідає ілюстративний матеріал, до якого належать фотографії, репродукції творів мистецтва, колажі, авторська графіка й інфографіка. У культурно-мистецьких журналах візуальний контент бере участь у розкритті теми публікації, формує емоційне сприйняття матеріалу та часто виступає самостійним носієм змісту.

У журналістиці фотографія давно перестала бути лише документальним свідченням подій. Вона стала повноцінним інструментом візуального сторітелінгу, здатним передавати атмосферу, емоції та складні культурні явища. Тому сучасні культурно-мистецькі журнали дедалі частіше використовують великоформатні світлини, які займають цілий розворот або значну частину сторінки.

11

Прикладом такого підходу є журнал «ART Ukraine», де візуальна складова фактично є рівноправною з текстовою. Значну частину матеріалів вибудовано навколо художніх проєктів, тому фотографії та репродукції творів мистецтва стають основними носіями інформації [18]. Подібний принцип можна спостерігати і в журналі «Куншт», де велику увагу приділено сучасній візуальній культурі та якісному фотографічному контенту [8].

Останнім часом зростає роль інфографіки. Вона дозволяє представляти великі обсяги інформації у компактній та зрозумілій формі. За допомогою схем, діаграм, карт та часових шкал можна пояснювати складні культурні процеси, історичні події або результати досліджень значно ефективніше, ніж за допомогою суцільного тексту. Інфографіку активно використовують у сучасних

науково-популярних і культурологічних журналах.

Обкладинка теж є важливим елементом візуальної структури журналу. Вона виконує функцію першого контакту між виданням і потенційним читачем. Обкладинка повинна відображати зміст номера, підтримувати загальний стиль журналу та водночас привертати увагу серед великої кількості інших друкованих видань. Як зазначає В. Бутенко, саме обкладинка часто стає головним чинником формування першого враження про журнал та його візуальну ідентичність [2, с. 230]. У сучасних культурно-мистецьких журналах обкладинка нерідко перетворюється на окремий дизайнерський об'єкт. Для її оформлення використовуються авторські фотографії, художні ілюстрації, нестандартні шрифтові рішення та концептуальні композиції.

Після завершення роботи над змістом і дизайном видання здійснюється технічне редагування. На цьому етапі перевіряють правильність оформлення текстів, контролюють дотримання єдиного стилю, узгоджують елементи верстки та усувають можливі технічні недоліки. Аналіз праці Т. Андрющенко дозволяє зробити висновок, що технічне редагування сприяє підвищенню якості готового видання та дає змогу уникнути помилок, які можуть негативно вплинути на сприйняття матеріалу читачем [1].

12

Підготовлений макет передають на етап додрукарської підготовки. Його метою є перевірка технічних параметрів файлу перед друком. Зокрема, контролюють якість зображень, коректність кольорових профілів, відображення шрифтів і відповідність макета вимогам друкарні. Для культурно-мистецьких журналів додрукарська підготовка відіграє важливу роль, оскільки точність кольоропередачі безпосередньо впливає на якість відтворення фотографій, ілюстрацій та репродукцій творів мистецтва.

Завершальним етапом виробництва журналу є поліграфічне виконання. Від якості друку значною мірою залежить те, як видання буде сприйматися аудиторією. Навіть ретельно продуманий дизайн може втратити свою виразність через недоліки друку або неправильно дібрані матеріали. З цієї причини під час

виготовлення журналів особливу увагу приділяють вибору паперу, способу друку, типу скріплення та додаткових оздоблювальних технологій. Сукупність цих характеристик визначає зовнішній вигляд видання та формує загальне враження від нього як від культурного продукту.

Культурно-мистецькі журнали часто друкують на крейдованому папері високої щільності, який забезпечує точне відтворення кольорів, контрастність зображень і чіткість деталей. Розвиток поліграфічних технологій також розширив можливості художнього оформлення видань. Для створення виразнішого візуального образу використовуються вибіркоче лакування, тиснення фольгою, конгревне тиснення та інші види оздоблення, що посилюють естетичне сприйняття друкованої продукції.

Високі вимоги до якості друку пов'язані також із функцією збереження культурної інформації. Такі журнали часто використовуються як джерело для дослідницької й освітньої діяльності, поповнюють приватні бібліотеки або стають предметом колекціонування. Тривалий термін використання цих видань висуває додаткові вимоги до якості паперу, друку й оздоблення, адже від цього залежить збереження матеріалів і зовнішнього вигляду журналу протягом тривалого часу.

13

Суттєвий вплив на розвиток сучасних журналів справила цифровізація медіапростору. Поширення онлайн-платформ, соціальних мереж та мобільних додатків змінило способи споживання інформації й поставило перед друкованими виданнями нові виклики. За спостереженнями М. Женченко, сучасна видавнича галузь переживає активний процес цифрової трансформації, що змушує редакції адаптуватися до нових умов функціонування медіа [7].

Проте розвиток цифрових технологій не призвів до зникнення друкованих журналів. Навпаки, він змусив їх шукати нові конкурентні переваги. Якщо оперативну інформацію споживач може отримати в інтернеті, то друковане видання здатне запропонувати заглиблення в тему, високий рівень візуальної культури й особливий досвід узаємодії з матеріальним об'єктом.

Однією з характерних тенденцій останніх років стало поєднання друкованого та цифрового форматів. Багато видань використовують QR-коди, які надають доступ до додаткових матеріалів, відео, віртуальних виставок або інтерактивних проєктів. Це дозволяє розширити інформаційні можливості друкованого номера та залучити читача до подальшої взаємодії з контентом. Подібні практики використовують українські журнали «Куншт», «Локальна історія» [8; 9] та низка інших культурно-просвітницьких видань.

Водночас розвиток цифрових технологій вплинув і на естетику журнального дизайну. Сучасні дизайнери дедалі частіше використовують принципи, характерні для цифрових інтерфейсів: просту навігацію, чітку візуальну ієрархію, модульну структуру сторінок та лаконічні графічні рішення. Це дозволяє зробити друковані видання більш зрозумілими для аудиторії, яка звикла до цифрового способу споживання інформації [16, с. 113].

Загалом художньо-технічне оформлення журналів про культуру та мистецтво є складною системою взаємопов'язаних елементів, серед яких важливу роль відіграють концепція видання, архітектоніка, композиція, типографіка, колір, фотографія, ілюстрація, поліграфія та сучасні цифрові технології. Поєднання цих складових формує візуальну ідентичність журналу,

14

забезпечує зручність сприйняття інформації й ефективну комунікацію з аудиторією.

Отже, якісний дизайн є невід'ємною складовою успішного культурно мистецького журналу. Гармонійне поєднання змісту та форми створює цілісний медіапродукт, здатний привертати увагу аудиторії, забезпечувати ефективну комунікацію та репрезентувати культурні цінності в сучасному інформаційному просторі.

1.2. Обґрунтування проєкту

Український народний танець належить до виду мистецтва, у якому зберігається історична пам'ять, регіональні традиції та культурні особливості

різних куточків України. Сьогодні частина інформації про народну хореографію представлена переважно в наукових працях, навчальних посібниках або спеціалізованих виданнях, тоді як якісних популярних медіапроектів, присвячених цій темі, є небагато. Отож є потреба у виданнях, здатних цікаво та доступно представляти танцювальну культуру широкому колу читачів.

Журнал «У ритмі танцю» розроблено як культурно-мистецьке видання, у якому поєднуються матеріали про історію української хореографії, творчі колективи, видатних діячів танцювального мистецтва, народні традиції та сучасні тенденції розвитку народного танцю. Під час створення проєкту особливу увагу приділено візуальному оформленню, оскільки саме дизайн впливає на сприйняття культурного контенту. Через систему композиційних рішень, шрифтове оформлення, кольорову палітру та фотографії сформовано цілісний художній образ видання.

Практична цінність проєкту полягає у створенні готового макета культурно-мистецького журналу, який демонструє можливості використання сучасних засобів графічного дизайну у видавничій діяльності. Розроблене видання може слугувати прикладом поєднання журналістського контенту та дизайнерських рішень під час створення друкованої продукції культурного спрямування.

15

1.3. Мета роботи

Метою кваліфікаційної роботи є розроблення дизайну та верстки журналу «У ритмі танцю», присвяченого українській народній хореографії, із використанням сучасних принципів графічного дизайну, типографіки та видавничих технологій.

1.4. Джерела фактів

Під час розроблення візуальної концепції видання використовувалися теоретичні джерела з графічного дизайну, журнальної верстки, типографіки та візуальної комунікації. Методичну основу проєкту склали праці Я. Мамалигіної,

В. Бутенка, Н. Удріс-Бородавко, О. Григор'єва, С. Назарової, Т. Андрющенко, О. Кирилової, Н. Ворони та А. Слівінської, присвячені дизайну друкованих видань, архітектоніці журналу, композиції, кольору та шрифтовому оформленню.

Для добору шрифтових рішень використовувалися спеціалізовані ресурси UkrFonts, Gravirovka та Rentafont, які містять інформацію про українські гарнітури, історію їх створення й особливості використання в сучасному дизайні.

1.5. Технічні і програмні засоби

Під час роботи над проектом використовувалися ноутбук VivoBook ASUS Laptop X712EA – для створення та верстки журналу; програма Adobe InDesign 2022 – для розроблення макета видання; онлайн-сервіс Photoom – для видалення фону із зображень; платформа Canva – для створення ефектів розмиття й окремих графічних елементів, а також смартфон Samsung Galaxy S25 Ultra – для покращення якості фотографій.

Ноутбук VivoBook ASUS Laptop X712EA – персональний комп'ютер, призначений для виконання професійних і повсякденних завдань. У межах роботи над проектом він використовувався як основний технічний засіб для створення дизайну журналу, роботи з графічними редакторами, обробки зображень, верстки сторінок та підготовки друкованого макета.

16

Adobe InDesign 2022 – професійна програма для верстки багатосторінкових друкованих і цифрових видань, розроблена компанією Adobe. Вона надає широкі можливості для роботи з текстом, графікою та композицією сторінки. У процесі роботи над журналом її використовували як основний інструмент для розроблення макета, оформлення розворотів і структурування видання. За допомогою програми здійснювалося розміщення текстових матеріалів і фотографій, налаштування шрифтів, створення композицій сторінок, робота з кольором, а також підготовка журналу до друку.

Photogram – онлайн-сервіс для редагування фотографій, основною функцією якого є автоматичне видалення фону із зображень за допомогою технологій штучного інтелекту. Під час роботи над журналом сервіс використовувався для підготовки окремих фотографій, створення вирізаних об'єктів та їхньої подальшої інтеграції в дизайнерські композиції розворотів.

Canva – багатофункціональна онлайн-платформа для графічного дизайну та редагування візуального контенту. У межах проєкту вона застосовувалася для створення ефектів розмиття, підготовки окремих декоративних елементів і фонових текстур, які використовувалися під час оформлення сторінок журналу.

Samsung Galaxy S25 Ultra – сучасний смартфон із розширеними можливостями обробки фотографій. Для роботи над журналом використовувалися вбудовані інструменти покращення зображень, які дозволяли коригувати різкість, деталізацію, освітлення та загальну якість окремих світлин перед їх використанням у макеті видання.

1.6. Сфера застосування

Журнал «У ритмі танцю» може використовуватися як культурно просвітницьке видання, спрямоване на популяризацію української народної хореографії та національної культурної спадщини. Видання буде корисним для студентів, викладачів, хореографів, учасників творчих колективів, працівників закладів культури та всіх, хто цікавиться українським танцювальним мистецтвом.

17

Крім того, журнал може використовуватися здобувачами СВО бакалавра спеціальності «Журналістика» як приклад художньо-технічного оформлення культурно-мистецького видання, зокрема під час вивчення дисциплін, пов'язаних із дизайном друкованої продукції, версткою та графічним оформленням журналів.

Апробація результатів кваліфікаційної роботи. Основні положення кваліфікаційної роботи викладено в доповідях на 3 наукових конференціях: III

Всеукраїнській студентській науково-практичній онлайн-конференції «Інтернет-журналістика та новітні технології в сучасних медіа» (Вінниця, 5 травня 2026 р.);

Всеукраїнській студентській науковій онлайн-конференції «Актуальні проблеми журналістики» (Полтава, 30 квітня 2026 р.);

IV Всеукраїнській науково-практичній конференції молодих вчених «Сучасний масмедійний простір: реалії та перспективи розвитку» (Тернопіль, 23 квітня 2026 р.).

Публікації. Результати дослідження відображені в 2 наукових публікаціях:

Хлопюк Ж. Новітні підходи до графічного моделювання та верстки періодичних журнальних видань. *Журналістика й мистецтво слова*: збірник наукових статей. Вінниця, 2026. Вип. 18. С. 149–155.

Хлопюк Ж. Новітні підходи до дизайну та технічного конструювання журнальних видань. *Інтернет-журналістика та новітні технології в сучасних медіа*: матеріали III Всеукр. наук.-практ. онлайн-ої конф., м. Вінниця, 5 травня 2026 р. / Вінницький держ. пед. ун-т ім. М. Коцюбинського. Вінниця, 2026. С. 278–282.

18

II. СПЕЦИФІКАЦІЯ ХУДОЖНЬО-ТЕХНІЧНОГО ОФОРМЛЕННЯ ТА ВЕРСТКИ ЖУРНАЛУ «У РИТМІ ТАНЦЮ»

2.1. Концепція дизайну журналу

Під час розроблення дизайну журналу «У ритмі танцю» основним завданням слугувало створення візуального образу, який би передавав характер українського народного танцю засобами графічного дизайну. Оскільки тематика видання пов'язана з рухом, емоціями, традиціями та народною культурою, прийнято рішення відмовитися від суворої журнальної структури та надати кожній рубриці власного візуального характеру.

У макеті використано акварельні текстури, декоративні фонові форми,

графічні ілюстрації й тематичні малюнки, пов'язані з танцювальним мистецтвом. Одним із головних принципів роботи стала відмова від однакових розворотів. Для кожної рубрики розроблено власне композиційне рішення, яке корелює із її змістом та настроєм. Найбільш експериментальною в оформленні стала рубрика «Крізь час». Під час її верстки використовувалися нестандартні композиційні прийоми, поєднання різних масштабів фотографій, великі заголовки й активне використання декоративних графічних елементів. Це зробило матеріал динамічним та візуально насиченим.

Натомість рубрика «Постаті» отримала стриманіше оформлення. Основну увагу зосереджено на особистостях, тому композиція будувалася навколо портретних фотографій, а кількість декоративних елементів була мінімальною, зосереджуючи увагу читача на героях публікацій та їхніх історіях.

Для рубрики «Об'єднані танцем», присвяченої творчим колективам, створено окремі титульні сторінки перед кожним матеріалом. Вони виконують навігаційну функцію та допомагають візуально відокремлювати розповіді про різні колективи.

Рубрику «Стоп-кадр» оформлено за принципом фотожурналу. Її основу становлять великоформатні фотографії, обсягом на сторінку чи розворот або

19

значну частину розвороту. У цьому разі саме зображення слугують основними носіями інформації й емоційного впливу, а текст виконує допоміжну роль. Кольорову палітру журналу сформовано з урахуванням його тематики. Основу становлять теплі природні відтінки: бежевий, кремовий, світло коричневий, теракотовий, бордовий та темно-зелений кольори. Колір для кожної сторінки добирався з урахуванням кольорової гами світлин, які на ній розміщені. Хоч першочергово затверджено основні три кольори, на яких базувався весь дизайн журналу – кремовий, зелений та бордо. Використання приглушених кольорів дозволило зберегти візуальну цілісність журналу й забезпечити комфортне сприйняття великої кількості фотографій.

Окрему увагу приділено роботі зі світлинами. Фотографії

використовувалися для ілюстрування матеріалів та для побудови композиції розворотів. У процесі роботи застосувалися видалення фону з окремих зображень, використання повноформатних фотографій, розмитих фонових підкладок та декоративних елементів. Частина світлин виходить за межі традиційних прямокутних рамок і взаємодіє з текстом та іншими об'єктами сторінки. У багатьох випадках композиція сторінки формувалася саме навколо фотографічного матеріалу, який визначав розташування текстових і декоративних елементів.

Під час створення макета використовувався принцип візуальної динаміки. Текстові блоки, фотографії та декоративні елементи розташовувалися так, щоб створювати відчуття руху. Це рішення безпосередньо пов'язане з тематикою журналу, адже танець асоціюється з пластикою, зміною положень і постійною динамікою. Завдяки цьому сторінки не виглядають статичними та підтримують емоційний характер видання.

2.2. Формат і технічні параметри видання

Журнал «У ритмі танцю» створено у форматі А4 (210×297 мм). Такий формат обрано з огляду на велику кількість фотографічного матеріалу та потребу розміщення багатокomпонентних композицій.

20

Обсяг видання становить 128 сторінок разом з обкладинкою. До структури журналу входять зміст, слово редактора та чотири основні рубрики: «Крізь час», «Постаті», «Об'єднані танцем» і «Стоп-кадр». Матеріали розташовані за тематичним принципом. На початку видання подано матеріали про історію українського танцю, його традиції та регіональні особливості. Далі розміщено публікації про визначних діячів української хореографії, творчі колективи Поділля та фотоматеріали.

Макет журналу підготовлено для повноколірного друку в кольоровій моделі СМУК. Під час верстки враховані технічні вимоги до друкованої продукції: обрізний формат, внутрішні та зовнішні поля сторінок, безпечна зона

розміщення тексту й графічних елементів, а також особливості підготовки фотографій до друку.

Для друку видання передбачено використання крейдованого паперу, який забезпечує якісне відтворення кольорових зображень та дрібних деталей. Таке рішення зумовлене значною кількістю фотографій. Висока якість друку дозволяє зберегти чіткість зображень, плавність кольорових переходів та загальну виразність дизайнерських рішень.

2.3. Типографіка та робота з текстом

Для типографіки обрано шрифти, створені українцями. Основний текст журналу набрано гарнітурою Arsenal кеглем 11 пунктів. Вибір цього шрифту зумовлений його високою читабельністю й універсальністю під час роботи з великими текстовими масивами. Arsenal є сучасним українським шрифтом, створеним дизайнером Андрієм Шевченком у 2012 році. Гарнітура має стриманий характер, добре сприймається на друкованій сторінці та забезпечує комфортне читання багатосторінкових матеріалів. Тому вона стала основою текстового оформлення журналу.

Для заголовків статей використовувався шрифт Chronicle. Його стилістика допомогла створити виразний контраст між заголовками й основним текстом, а також забезпечила чітку типографічну ієрархію на сторінках видання. Завдяки

21

цьому заголовки легко привертають увагу читача та допомагають орієнтуватися в структурі матеріалів.

Назва журналу, зміст і сторінка зі словом редактора оформлені за допомогою гарнітури Yakutovych, розробленої дизайнером Генадієм Заречнюком. Шрифт створено на основі напису «Захар Беркут», виконаного Георгієм Якутовичем у 1978 році для ілюстрованого видання однойменного твору. Використання цієї гарнітури дозволило увиразнити зв'язок журналу з українською культурною спадщиною.

Для оформлення назв рубрик використано шрифт Epoch UP Demo,

створений Юлією Передерій. Ця гарнітура належить до декоративних акцидентних шрифтів і вирізняється виразною пластикою літер. Її використання допомогло зробити рубрики візуально помітними та забезпечити їх відокремлення від інших структурних елементів журналу.

Допоміжні елементи оформлення, окремі підписи та декоративні текстові акценти виконані за допомогою гарнітури Zvin Serif, автором якої є Іван Цанко Хлібович. Шрифт, натхненний типографікою другої половини ХІХ – середини ХХ ст., вирізняється гострими засічками й характерною геометрією літер. Його використання дозволило урізноманітнити типографічне оформлення видання.

Під час роботи над журналом сформовано чітку систему подання текстової інформації. Для назв рубрик, заголовків, основного тексту та допоміжних елементів використовувалися різні шрифти й розміри, що допомагає читачеві легко орієнтуватися в структурі видання та сприймати матеріал.

2.4. Особливості верстки основних структурних елементів журналу

Під час верстки журналу «У ритмі танцю» увагу приділено організації його структурних елементів та забезпеченню зручної навігації між матеріалами. До основних структурних складових видання належать обкладинка, зміст, слово редактора, шмуцтитули рубрик, основні текстові матеріали, фотосторінки та вихідні дані.

22

Важливу роль у побудові структури журналу відіграють шмуцтитули, які передують кожній рубриці. Для них розроблено окреме оформлення, що дозволяє візуально відокремлювати тематичні блоки один від одного. Кожен шмуцтитул містить назву рубрики та композиційні елементи, які корелюють із її змістом. Схожий підхід застосований до розмежування матеріалів у рубриці «Об'єднані танцем».

Під час розміщення тексту враховувалися особливості кожного розвороту. Текстові блоки розташовувалися так, щоб не конкурувати з фотографіями та

бути зручними для читання. У матеріалах із великим обсягом тексту перевагу надано більш стриманому оформленню, а в окремих рубриках текст інтегровано в загальну композицію сторінки разом із фотографіями та декоративними елементами.

Для збереження цілісності журналу на всіх сторінках використовувалися повторювані елементи навігації: нумерація сторінок, єдина система розміщення службової інформації та вихідних даних. Їхнє оформлення узгоджувалося із загальною композицією видання та сприяло зосередженню уваги на основному матеріалі.

23

III. СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Андрющенко Т. Ю. Видавнича справа і технічне редагування. Харків: ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2020. 95 с.
2. Бутенко В. П. Візуальний стиль журналу як важлива складова ідентифікації видання. *Культура і сучасність*. Київ, 2018. Вип. 1. С. 227–231.
3. Ворона Н. М., Слівінська А. Ф. Тенденції сучасного графічного дизайну. *Молодий вчений*. Київ, 2024. Вип. 6 (130). С. 13–18.
4. Григор'єв О.В., Назарова С.О. Підходи до побудови модульних сіток для макетів друкованих журнальних видань. *Інформаційні системи та технології в поліграфії*. Харків, 2022. С. 64–65.
5. Гула Є. Сучасний графічний дизайн: специфіка інтегральної природи творчості. *Мистецтвознавство. Технічні науки*. Київ, 2020. Вип. 3. С. 25–33.
6. Кирилова О. В. Газетно-журнальне виробництво : Тексти лекцій. Дніпро : ДНУ імені О. Гончара, 2019. 30 с.
7. Женченко М. Цифрові трансформації видавничої галузі: монографія. Київ: Жнець, 2018. Вид. 2. 436 с.
8. Журнал «Куншт». URL: <https://kunsht.com.ua> (дата звернення: 09.04.2026)
9. Журнал «Локальна історія». Перші сторінки вільного перегляду. Лабораторія. URL: <https://laboratory.ua/products/zhurnal-lokalna-istoriya-7->

[dnipro](#) (дата звернення: 09.04.2026)

10. Журнал «Пам’ятки України». Вільний доступ. URL: https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/2/24/PU2016_2.pdf (дата звернення: 09.04.2026)

11. Каминська С., Войтович Н. Особливості графічного оформлення жіночих журналів Галичини (кінець XIX – початок XX ст.). *Пресознавство*. Львів, 2023. Вип. 2. С. 118–133.

12. Корнієць Н., Вовк О. Сучасні прийоми верстки та дизайну як засоби підвищення ефективності сприйняття навчального матеріалу. Харків: ХНУРЕ, 2020. Т. 2. С. 31–34.

24

13. Куценко А., Тимченко Є., Колір в графічному дизайні як спосіб впливу на споживача. *Актуальні проблеми сучасного дизайну*. Київ: КНУТД, 2023. С. 85–88.

14. Мамалигіна Я. В. Концепція журналів світоглядного спрямування та їх комунікативна структура. Київ, 2017.

15. Рутенія. Графіка української мови. URL: <https://abetkarutenia.com.ua/> (дата звернення: 18.05.2026)

16. Стріляна К., Попов В. Сучасні тенденції оформлення друкованих журналів. *Поліграфічні, мультимедійні та web-технології* : матеріали Молодіжної школи-семінару X Міжнар. наук.-техн. конф., Київ, 14–17 травня 2025 р. Київ: ТОВ «Видавництво Ліра-К», 2025. Т. 2. С. 110–113.

17. Філевич М. «Українська абетка» Георгія Нарбута. *Народознавчі зошити*. 2018. Вип. 6 (144). С. 1505–1527.

18. ART UKRAINE (українською мовою). journals.ua. URL: <https://journals.ua/hobbies/art-ukraine-ukrainskiy/2538-05-12.html> (дата звернення: 09.04.2026)

19. Bilchuk O. S., Vovk O. V. Influence of the content and graphic design of a magazine on consumer interest. Theoretical and practical scientific achievements: research and results of their implementation. Pisa, 2024. 92–93.

20. Udris-Borodavko N. Artistic heritage as a foundation of cultural identity in contemporary typographic design in Ukraine, 2025. 27 (1), 6–16.

25

IV. МАКЕТ ЖУРНАЛУ «У РИТМІ ТАНЦЮ»

04/ КРИЗЬ ЧАС

26/ ПОСТАТІ

42/ ОБ'ЄДНАНІ ТАНЦЕМ

80/ СТОП-КАДР

РУБРИКИ

► ПРИМІТКА ◀

У журналі використані фото з відкритих джерел, сайтами з
вільною ліцензією та авторські знімки

СЛОВО РЕДАКТОРА

Є речі, які неможливо покрити словами. Їх можна лише відчувати. Само танець є танець. Він говорить, разом там, де поєднують слово, і збирає пам'ять там, де час зникається вночі стирні. Цей журнал розкриває танець, у всій його глибині та багатогранності як давню форму обрядів і традицій, як живу частину історії народу, як самозвичай мистецтва і як особливий спосіб, що одного разу став вибором. На його сторінках послідує історія української хореографії, розкритою романетт, постаті, які впливали на розвиток танцювального мистецтва та змалювали потужний слід у його становленні, історії творчих колективів – їхні фереуації, розвиток і творчі здобутки – а також перші кроки на сцені. Сторінки цього випуску поведуть, різні сторони одного важливого мистецтва. Від давніх традицій – до сучасного танцю, від обрядових дійств – до концертних світлин – як це становить єдину історію, яка продовжує жити. Ми запрошуємо вас не тільки переглядати ці сторінки, а прожити їх. Бо танець – це не тільки ти, що бачиш. Це ти, що запам'ятовуєш народнені.

Мандрівка у серце української спадщини

КРИЗЬ ЧАС

Історія та витоки українського народного танцю

Є мова, яку людство вигадало ще до появи слів. Вона не потребувала перекладу, не мала локальну і не заперечувала на ділянці. Вона народжувалася з дум, ритму і сорбавала життя. Її ніби не було границь, але була царство, не було правих, але був захист і саме з цього – з найпростішого, але найпримітивнішого способу спілкування – почалася історія танцю.

Танець з'явився значно раніше, ніж слово. Коли людина ще тільки вчилася осмислювати світ, вона вже могла його «показати» слухом. Це була не первісна система, а інстинктивна реакція на все, що відбувалося навколо. Життя, мовля, ритмічно і проза, але в такій високій мірі, що людство навмисно створювало спеціальні форми мови. Через них передавалися емоції – радість, гірськість, здивування, жаху. Слово і навмисно зображені дії були ще важливішими способами дифузійного мовлення. Це не мовили – у просторі їх відображали – але дуже швидко.

Спочатку танець не мав жодних власних історій і суцільного розвитку. Він не пов'язався з стилем, не мав мови і не вивчався навчачи, це був рух, який виникав природно – як реакція на події, як спроба бути в ритмі з навколишнім. Люди поділювалися на окремі, повторювали, долали свої сили. Ритм створювався всередині, це було перше з'явлення, повільно, зростаючи, майже неощувано. Згодом до цього додавалися слова, і рух почався мати діалог із словом, утворюючи перші форми спільного розвитку народних.

Це це танцювальні традиції мають глибинний зміст і не задовіляють до значимого рівня. У них вкорінено ціннісні потреби людей і духовні цінності, відчуження від світу, турбота про діду і вразливі, високим і діаметно та діаметно від рівня поведінки. Через стійку пам'ять громади зберігають свої цінності і передають їх. Танці стали символом збереження цінностей, ролі, мови і символів передаються і посилають в постолю.

Сьогодні народні танці отримують нове життя на сценах, фестивалів і в сучасних постановках, виконують нові функції і нові форми. Та традиція залишається незмінною. Танцює і для себе, мовляв, через яку люди виходять із часу, зовнішній і внутрішній. У кожному руці відчуття присутності тих, хто танцював до нас, у кожному кроці – відчуття давньої традиції. І сьогодні, поглянувши на руки, ми продовжуємо розмову, яка триває вже багато століть, виконана в цей спосіб, радість і надія.

Це впрямую танці не танцюють – той, що виконаний із сцени сонця й води, вана була – він, коли вогонь і вода стали головними діями мовчазних скарбів через багату, криваву історію, вельми жвава і в сльозі на воду – це це танцювальні ритуали, що поєднують малу діалекти і слів. Вони свідать, бачить – час, коли руки стали звичкою до ритмічності, коли танці відображали казки на відчуженій емоції і зникли від мислі. Тут танцює не лише символічно, а деко, що має велику цінність його люди намагалися відмовити на мовчазній сцені, що відзначили танці зберіли.

Сьогодні – пора подумати і роздуми. Після збору племін (громади) відомим збереженням образ і танцю, тут має зрозуміти, який характер характер. Руки фокусує переїзд від відчуженого стану до відчуженого до слів, вони казують, що життя цінніше і краще ніж ми собі мисли. У танці вони відображають одиницю за одиницю і вразливі збереженням мовчазних цінностей, що відзначилися в кожному танці, коли вони відзначилися, переїзд най-більше вельми ціннішими цінностями. У танці мовляв люди приносять загальної в майбутню: непереможливі, надлюдські, радянські, народні – це не лише на мист відображає загальної мовчазного Ритуальні мови й мови, що з'являються в це діє, поєднують в собі гумор і страх, зовнішній та внутрішній. І танці тут слів на танцюванні, який доповнює традиції переїзти відчуженої переїзд розум, зберігає казки й збереженням збереження.

Образ, що оживає на сцені

Кожна на сцені вносить танцювальні в народні українські костюми, люди передають картини про дієспроє руку, кармі, зривають, створює й виконують створює дієспроє, що має велику цінність у своїй традиції. У народному танці образи не є лише прикрасою – вони є частинкою образу, доповнюють розповідь мовчазно і вельми вразливі, кожного руку.

Український народний костюм – це мовчазний танець, що відображає історію, культуру і символічний народ. У танці народні танцюють прості елементи та багатство оздоблення, а кожен елемент – той, який не можна змінити – має свою символічну цінність. Це традиційні форми, що символізують і передають історію і цінності, збереженням збереженням культури.

Сьогодні мистецтво в народному образі поєднує вельми цінності. Вони виконують велику цінність, але і створюють вельми цінності, що прості краса. У танцюванні створює – душі й культури мистецтва, які в образі та багатстві переїзти частину себе виступають вельми цінності. Були не лише релігійні, а й символічні вельми цінності, збереженням збереженням збереженням.

Створення образу було вельми цінною частинкою мистецтва. Люди вносили за стійкими традиціями, створюючи і розвивали народні українські танцювальні картини на сценах і в танці. Саме тому образи і танці завжди були частинкою образу, доповнювали образ і створювали образ народного танцю.

Живучий – вельми цінний, з багатими цінностями, виконаний танцювальні й вразливі, що відчуженої руку і створює. Історія, дієспроє, що має в собі її самі символічно, зовнішній і внутрішній танцювальні.

У танці образи і танці виконують велику цінність, що розповідає в руку, дієспроє образи відображають, мовляв крок, а в танці відображають у танці, образи і танці виконують і створюють. Кожна танцювальна цінність: робить радість виконанням, мовчазно – вразливі, а вразливість – це вельми цінності. Саме танцювальні цінності виконують танці не лише бачить, а й вразливі характер танцю.

